

Σε δοξάζουν και Ντοβλέτια,
και σ'α πάντε Βιλαέτια
περροδίνει φαγοπότι.

'Στάς κλεινάς Ιοστεφάνους
θαύμασε τρανούς έράνους
από νέους φιλανθρώπους.

"Ολοι, Βασιλ'η έ χειρέ,
δίνου κ'αί και γ'α σε
και γ'α σεισμοπλήκτους τόπους.

Θυσιάζεται καθείς
πατριώτης αληθής,
και δέν φείδεται παρ'α
και γ'α σε τόν μασκαρά,
και γ'α τούς σεισμοπαθετι.

Και τήν αναγκαστικήν τής Απούρησ χαράν
ένοει νά μήν αφήσρ,
αλλά και τήν συμφοράν
προσπαθει ν'ανακουφισρ.

Γ'α Καρνάβαλο πληρώνει κ'εύθυμο χειροκροτεί,
έμως του κινουν τόν οίκτον
κ'οί τοσοῦτοι κοπετοί
τών αστέγων σεισμοπλήκτων.

'Έγει μεγάλη φιλοτιμία
κ'έλο συντρέχει με προθυμία
τών Καρναβάλων τής εὐωχίας
και τών άθλιών τής δυστυχίας.

Του λένε πλήρωσε, κ'αυτός πληρώνει,
του λένε κακάρωσε, και κακαρόνει,
κ'άνοιγει πάντα τήν πορτοφόλα
σε φόρους, στόλους, στρατούς, και σ'έλα.

'Ηχουν άγρίως οί κοπετοί
τόσων πεινώντων, τόσων αστέγων,
και σ'ο μάς ραίνεις με κοιφετι,
σε μασκαράδες καλά προλέγων.

Κόσμος γκρεμίζεται, κόσμος χαλίζεται,
μά σ'ο τ'ο γλέντι δέν τ'ο χαλ'α,
κόσμος σ'έρεπια γυμνός κυλλέται,
και σ'ο βαρέλια κατακυλ'α.

Αρδή δευτέρα μεγαλητέρα.

'Ελεεινι.. έβίβα... χαιρς,
εὐθυμίας σ'έλους φερς,
και φρεν'τις εὐθυμίας
τούς Ρωμηούς νά δαμονίσρ,
και κανεις νά μη θρηνήσρ
κατηρής Ιερεμίας.

Χαιρς... θέλωνας και μη
ό καθείς άς εὐθυμ'η,
κ'ας μήν έχρ και ψωμί.

Καλώς ήλθες νά γελάσρ
με πομπάς και παρελάσεις
διαφόρων μασκαράδων,
παρ'α τ'ών, φουκαράδων,
και λιγ'ών και κοιλαράδων.

Νέους θμους, Βασιλ'η,
τό Ρωμαίκο σου πλέκει,
και δικό σου τουμπελέκι
γίνεται τρανών κοιλά.

'Εκλογαίς, συνδυασμοί,
χαρωπά μνηύματα,
άπροσδ'κητοι σεισμοί,
κ'έλο και κουνήματα.

Κέρνα μας, αφέντη, κέρνα,
κούνα μας κεφάλια, στέρνα,
κούνα τα νά κουνήθοιμε,
κούνα μας νά κοιμη'θοιμε.

Στήν μητέρα τήν κλεινή
τι σεισμός αιώμιος...
κάποιος πάλι τήν κουνει
δαίμων υποχθόνιος.

Τήν κουνει, κ'έκεινή λείει
τών Ανορθωτών τ'α κλέη,
Τήν κουνει τήν κακομοίρα
και τ'ης σενει τ'ο μραλό,
κ'αυτή βγαζει πακτωλό
άπ'τα σπλάχνα τ'ης τ'α στέρα.

Τήν κουνει, κ'έκεινή πλείει
εις Ανορθωτών έλέη,
Τήν κουνει, κ'αυτή με νάξια
θέλει τ'να, θέλει τ'αλλο,
και μετασ'ωτά κ'ατ'αλάξια,
κ'αυτοκίνητο και μπάλο.

Τήν κουνει, κ'ή δόλμα μάνια
πόθους έχει φλογερούς,
και σε τούτους τούς καιρούς
μάς ζ'ητει κ'άεροπλάνα.

Τήν κουνει, κ'αυτή χορεύει
με καινούφρα γαϊτανάκια,
κ'έλοένα ρεπανάκια
γ'α τήν όρεξι γυρούει.
Κάθε κούνημα ζανά
νέους πόθους τ'ης γεννή,
κάθε κούνημα και μία
τ'ης μητρής έπιθυμία.

Βγαζει νέα γιατροσόφια
κ'έλλα κούρα τ'ώρα θέλει,
και σ'τ'ης Βουλγαρίας τήν Σόφρα
τόν Διάδοχ'ο τ'ης στέλλει.

Τ'ώρα σαν τρελλή γελ'α,
τ'ώρα χαντακόνεται,
τ'ώρα κατ'α γ'ης κυλ'α,
τ'ώρα άνασηκόνεται.

Τ'ώρα από νέων άνταρτών κρεμίζεται σακπαράκα,
τ'ώρα από του Λευτέρη τ'ης του Κρητικού τήν δράκα.

Τ'ώρα γυρούει με Βουλ'η
μ'ένα διπλό κοπάδι,
πού ν'έχρ μέσα και Πουλι,
αλλά και Χηριάδη.

Γιά στρούγγαις σήμερα παλῆραις
δὲν γάνει τὰ μισὰλά της,
μήτε Κορδόνια, μήτ' Ἑλλησις
δὲν θέλει σύμβολά της.

Τώρα ζωὴ, τώρα δουλειά,
τώρα Συντάγματα παλῆρὰ
τὰ ρίχνει μὲς στὸ κάρο.

Τώρα θυμάται τὸ Γουδῆ,
τὴν ἀνορθώσει τραγουδεῖ
καὶ τὸν κακὸ της φλάρο.

Καλῶς ὄρισε, σ'τὴν γῆν
τῶν κλεινῶν ἱσπεράνων,
καὶ τῶν διαρκῶν ἐράνων
τὴν ἀέναον πηγῆν.

Ἔρανος κοινὸς ἀπ' ὅλους
γιὰ στρατεύματα καὶ στόλους,
ἐρανος καὶ γι' Ἀγγλογάλλους
καὶ γιὰ φέρους ἀμειλίχτους,
ἐρανος γιὰ Καρναβάλους,
ἐρανος γιὰ σεισμοπλήκτους.

Ἔρανος γιὰ τὴν κοῦζικα
τῶν διαπρεπῶν γαστέρων,
ἐρανος γιὰ τὰ Καζίκια
λυτρωτῶν φιλελευθέρων.

Ἔρανον τὴν γῆν μας Μούσαι
χάριτες μουντζουροφόροι
πρωτὶ λίαν προσελθοῦσαι.

Καὶ σπαρακτικῶς ἐβρήνει
τῶν χρυσῶν πηγῶν ἡ κόρη
μὲ βουλιμιώντων σμήνη.

Καλῶς ἤλθε, λατρευτέ
τῆς φυλῆς τῆς εὐκλεοῦς...
τώρα νέοι Βουλευταὶ
σμίγουν μὲ τοὺς παλαιούς.

Ἐστὼν καλῶν τὸ πανηγύρι
τόκα μία τὸ ποτήρι,
ἴγεια μας, ζήτω μας, ἀδρέφι.

Κι' ὁ λαὸς ὁ γκαμηλιάρης
καὶ κυρίαρχος σκυλιάρης
δὸς του καὶ βαρεῖ τὸ ντέρι.

Χόρευε, κυρὰ Σουσοῦ,
γειά σου, μάννα τοῦ χρυσοῦ.
Τὶ σωτήρες βρέμονται,
τὶ μαστάρια κρέμονται.

Τὶ τραὰ προγράμματα
πλημμυροῦν καὶ πάλι...
τὶ καλά, τὶ πράγματα,
ποῦ σοῦ φέρουν ζάλη.

Ἄλλοι θέλουν καὶ καλὰ
νέα τρόπακα νὰ στήσουν,
καὶ μὲ τὸν Κορομπλιὰ
βάλθηκαν νὰ σὲ πλουτίσουν.

Χόρευε, κυρὰ Σουσοῦ,
γειά σου, μάννα τοῦ χρυσοῦ.
Ἡ φτωχὴ μας ἡ μαριόλα
'στὸ χρυσάφι βούτησε,
εἶγεν κίβλα, βρήκεν κίβλα,
καὶ μυριομπλουτίσε.

Πρὸ ἀκόμη πρὸ ἤψηλά,
ἔκουσμένη Μανταράρα,
κι' ὅλοι σῶνει καὶ καλὰ
θέλουν νὰ σὲ σώσουν τώρα.

Τέτοιο ζῆλο, τέτοια λύσσα δὲν τὴν εἶχανε ποτέ,
καὶ τοὺς ἐπιάσε πρεμούρα
νὰ γενοῦν ἀνορθωταὶ
'στὴ δικὴ σου τὴν καμπούρα.

Προσφώνησις τρίτη Ξυλλένου Ψωριέτη.

Καλῶς ὄρισε, τρελλέ μου,
καλῶς ὄρισε, καλέ μου,
καὶ Ρωμηὲ Καρναβάλέ μου.

Ἄκουσε κλαυθμοὺς πασχόντων
καὶ βροντοκοπήματα...
Ἐγκαλῶν καὶ ἐλλογόντων
μῆς κουνῶν κουνήματα.

Ἐβθασες ὀλοταχῶς
μὲς στὸν τόπο, ποῦ κουνεζέται,
κι' ὀλοένα μοναχὸς
γιὰ κουνήματα 'παινείζεται.

Μὰ μέσα 'στὰ κουνήματα τῆς γῆς, ὅπου γερφαίρει,
σεϊνάμενος κουνάμενος προβάλλει κι' ὁ Λευτέρης.